

kes, at et system udbydes til en række (potentielle) udstedere, der hver især udsteder betalingsmidlet inden for et geografisk begrænset område, men i øvrigt kun har begrænset indflydelse på betalingssystemets (tekniske) indretning. I sådanne særlige tilfælde kan Forbrugerombudsmanden søge loven efterlevet hos andre end den, der i teknisk henseende er udsteder i forhold til brugeren.

Til stk. 2

Stk. 2 skal betragtes som en dynamisk målestok for de krav, der kan stilles til indretningen af betalingssystemerne. At målestokken er dynamisk betyder, at kravene må følge den teknologiske, lovgivningsmæssige og samfundsmæssige udvikling i øvrigt. Stk. 2 må læses i sammenhæng med stk. 1. I princippet må der stilles samme krav til sikkerhed, kontroller mv. i alle betalingssystemer.

Når Forbrugerombudsmanden skal vurdere, hvorledes tilsynsvirksomheden bedst tilrettelægges, vil det dog være naturligt, at han tager hensyn til, hvor mange betalingsmodtagere der er tilsluttet systemet, hvor mange brugere der anvender det pågældende betalingsmiddel, samt om der gælder beløbsmæssige begrænsninger ved anvendelsen af betalingsmidlet.

Jo mere betydningsfuldt og centralt et system må anses for at være, desto mere naturligt er det, at Forbrugerombudsmanden vurderer, om betalingssystemet giver brugerne den fornødne sikkerhed, herunder om der er etableret de fornødne kontrolordninger. Af samme grund er det naturligt, at Forbrugerombudsmanden i sin prioritering tager hensyn til de problemer, som brugerne oplever. I praksis vil der således være forskel på de tekniske, sikkerheds- og kontrolmæssige funktioner, som findes i de internationale kredittkort og Dankortsystemet på den ene side og i de små lokale betalingssystemer på den anden side.

Generalklausulens grundlæggende principper er gennemsigtighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug. Lovens sigte er primært forbrugerbeskyttelse forstået bredt, således at der udover en varetægløse af forbrugernes interesser også skal tages behørigt hensyn til betalingsmodtageres interesser samt bredere samfundsmæssige interesser.

Det er fundet hensigtsmæssigt at bibeholde frivillighedsprincippet i generalklausulen, da der fortsat kan være et behov for at sikre, at frivillighed indgår i betragtningerne ved betalingssystemernes indretning. Frivillighedsprincippet i generalklausulen giver samtidig Forbrugerombudsmanden mulighed for at gribe ind, hvis betalingssystemerne indrettes på en sådan måde, at brugernes valgmuligheder på urimelig måde

begrænses, eller på anden måde indeholder en ubalance til skade for væsentlige forbruger- eller samfundsinteresser. Omvendt er det klart, at en ophævelse af en række af specialbestemmelserne vil indebære en reel frihed for udstederne til at udvikle nye ydelser. Uanset den foreslåede ophævelse af betalingskortlovens § 14 – hvorefter betalingskort kun må udleveres efter anmodning – vil det generelle krav om frivillighed i generalklausulen kunne benyttes i sådanne situationer. Et betalingsmiddel må således kun udleveres på brugers anmodning, medmindre der er tale om fremsendelse af et betalingsmiddel til afløsning af et, som brugeren allerede har. Frivillighedsprincippet bør i øvrigt primært bruges, hvor en udsteder indretter eller markedsfører sit betalingssystem på en for brugerne utilbørlig eller ubalanceret måde.

Til stk. 3

For så vidt angår *stk. 3*, der fastlægger og præciserer Forbrugerombudsmandens tilsynsfunktioner, har denne et materielt indhold, som svarer til betalingskortlovens § 12 a, stk. 2.

Til § 5

Bestemmelsen angiver, at udstedere skal have forretningssted her i landet, og svarer til betalingskortlovens § 3.

De internationale aftaler indebærer, at udstedere fra andre EU-lande ikke skal have forretningssted her i landet. Udstedere fra tredjelande skal imidlertid have forretningssted her i landet, således at Forbrugerombudsmandens muligheder for at gribe ind over for betalingssystemet forbedres, og således at brugeren kan sagsøge udstederen ved danske domstole, hvis der fx opstår uenighed om udstederens ansvar over for brugeren.

Til § 6

Det foreslås, at ustederne fortsat skal anmelde deres betalingssystemer, men at anmeldelsen i forhold til den gældende lov kan ske i en forenklet form.

Til stk. 2

Det foreslås således i *stk. 2*, at anmeldelsen skal indeholde usteders navn, forretningssted og selskabsform tillige med det informationsmateriale, som en udsteder skal udarbejde til brugerne efter § 7.

En anmeldelse sikrer, at Forbrugerombudsmanden bliver bekendt med de tilsynspligtige betalingsmidler. Herved vil Forbrugerombudsmanden kunne danne sig et indtryk af betalingsmidlet, og hvorledes det fungerer. Hvis Forbrugerombudsmanden har behov for